

Sygn. akt IV P 32/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Ławnicy:	Krystyna Karusewicz Marianna Kurowicka
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2015 r. w Olsztynie

na rozprawie sprawy z powództwa J. C.

przeciwko (...) Spółce Jawnej w O.

o odszkodowanie i ekwiwalent;

I. oddała powództwo o odszkodowanie,

II. umarza postępowanie w pozostałej części,

III. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego udzielonego przez r.pr. H. F. z Kancelarii Radców Prawnych w O.,

IV. obciąża powódkę na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotą 291 (dwieście dziewięćdziesiąt jeden) złotych tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt IV P 32/14

UZASADNIENIE

W dniu 24.01.2014r. w imieniu J. C., pełnomocnik wystąpił z powództwem przeciwko (...) Spółce Jawnej w O. o odszkodowanie i ekwiwalent za zaległy urlop wypoczynkowy. Następnie J. C. cofnęła powództwo o ekwiwalent za urlop wypoczynkowy, gdyż (...) Spółka Jawna w O. wypłaciła żądane świadczenie (k.74 i 83, dokumenty –k.75-76). Powódka wyjaśniła, że nie została przeprowadzona fiskalizacja sprzedaży, gdyż miała zbyt dużo pracy. Wskazała, że na drugi dzień poprosiła kelnera o zaabonowanie zamówień, gdyż wiedziała, że nie uczyniła tego z wszystkimi wydanymi produktami, ale nie potrafiła sobie przypomnieć, które dokładnie zamówienia nie zostały zafiskalizowane.

W odpowiedzi na powyższe, pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że wbrew twierdzeniom, powódka nie miała tak wiele pracy, jak opisała, ponadto po przedstawieniu powódce zapisu z monitoringu, powódka przyznała się do faktów niefiskalizacji i podpisała oświadczenie, że zwróci do kasy hotelu kwotę 600 zł. Pozwana podała, że samo nie wydawanie paragonów fiskalnych klientom może powodować odpowiedzialność karno-skarbową dla pracodawcy. Natomiast niefiskalizowanie i nie przekazywanie nadwyżki do kasy spółki jest wyrazem rażącej pogardy dla standardów pracy. Pozwana podkreśliła, że w wyniku niefiskalizacji transakcji i przyjęcia od klienta gotówki, w kasie baru powstawała nadwyżka, którą powódka winna była przekazać do kasy spółki na zakończenie swojej pracy. Po weryfikacji okazało się, że mimo bezspornych niefiskalizacji przy jednoczesnym przyjęciu gotówki, nadwyżka finansowa nie została do kasy spółki zwrócona.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) Spółka Jawna w zakresie wykonywania czynności pracodawcy reprezentowana jest przez współwłaściciela, J. W., który jest uprawniony do zawierania i rozwiązywania umów o pracę.

(przesłuchanie pozwanego –k.109, odpis KRS –k.23-25)

J. C. ma 29lat. Ukończyła dziennikarstwo i komunikację społeczną na (...) w O.. Jest menedżerem gastronomii.

W dniu 20 stycznia 2009 roku (...) spółka jawna reprezentowana przez współwłaściciela J. W. zawarła umowę o pracę z J. C. na czas określony do 31.03.2014r. na stanowisku barman-kelner w (...)w P. oraz w innych miejscach związanych z działalnością Spółki. Strony ustaliły wymiar czasu pracy - pełen etat oraz wynagrodzenie (...) brutto. Jako dzień rozpoczęcia pracy ustaliły datę 01.02.2009r. Strony zastrzegły sobie prawo rozwiązania umowy za wcześniejszym dwutygodniowym wypowiedzeniem. Strony zawarły aneks. Umowa miała trwać do dnia 31.03.2014r. Wynagrodzenie powódki liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy za 1 dzień wyniosło(...)i przeciętnie (...) miesięcznie.

(d owód: umowa o pracę –k.9, przesłuchanie stron –k.106v, wyliczenie –k.55)

J. C. otrzymała od dyrektora hotelu, W. F. (1) zakres obowiązków. Powódka została zobowiązana do należytej dbałości o powierzone mienie i przestrzegania m.in. swego zakresu obowiązków, z którego wynikało, że jest odpowiedzialna za całokształt spraw związanych z sporządzaniem i serwowaniem całego asortymentu karty menu obowiązującej w punktach sprzedaży Bar i (...). Do obowiązków i czynności powódki jako barmana należały realizacja zamówień i życzeń gości w ramach oferty, obsługa gości, w tym pomoc przy wyborze potraw i napojów, przyjmowanie zamówień, prowadzenie dokumentacji z realizowanych działań, udzielenie informacji i doradzanie gościom, przyjmowanie ilościowe towarów handlowych, surowców, półproduktów i wyrobów kulinarnych do baru, oraz ich przechowywanie w odpowiednich warunkach oraz sporządzanie i serwowanie napojów bezalkoholowych i alkoholowych z zastosowaniem różnych technik i narzędzi wg receptur oraz własnych przepisów. Powódka odpowiadała za utrzymanie jakości potraw i napojów, rozliczanie pobranych surowców, półproduktów, wyrobów gotowych i towarów handlowych oraz sprawdzanie jakości dostarczonego towaru. Powódka powinna też była utrzymywać należyty porządek.

Powódka była zobowiązana do inkasowania należności, rozliczania dziennego utargu itp. oraz prowadzenia obowiązującej dokumentacji, odpowiadała również za prawidłowe stany magazynowe. Należności inkasowane gotówką były wpisywane do sytemu (...), a osoba dokonująca sprzedaży jest zobowiązana do wydania paragonu fiskalnego. Należności mogły też być kredytowane przez hotel i opłacane przez gości przed wyjazdem. Kredytowe rozliczenia były transferowane do następnego systemu.

Powódka podlegała służbowo pod kierownika gastronomii (...) w P. A. D. (1) i dyrektora hotelu, W. F. (1). Przy wykonywaniu obowiązków pomagały jej czasami inne osoby. Jednak z uwagi na to, że większość imprez odbywała się w godzinach wieczornych, często wykonywała pracę sama. Pracę wykonywała w równoważnym czasie pracy.

Ponosila wspólną odpowiedzialność materialną w wymiarze 20% (ostatnio z E. L. i I. S.), za powierzony sprzęt, wyposażenie, artykuły w aquabarze zgodnie z inwentaryzacją na dzień 30.06.2013r. Wyraziła zgodę na potrącenie z poborów należności z tego tytułu.

(dowód: dokumenty w aktach osobowych –k.18B, 17B, zeznania A. D. –k. 72)

J. C. podczas zatrudnienia w pozwanej spółce na podstawie umowy o pracę, była szkolona jako barman – kelner.

(dowód: umowy o ułatwienie podnoszenia kwalifikacji zawodowych-k.11B i 8B w aktach osobowych)

W (...) w P. monitoring rejestrował między innymi pracę powódki. Co jakiś czas, wrywkowo przeprowadzana była kontrola monitoringu celem ustalenia prawidłowości wykonywania obowiązków pracowniczych w szczególności pracowników zatrudnionych w punktach sprzedaży, przy kasach fiskalnych. W celu kontroli pracowników były przeprowadzane inwentaryzacje materiałowe i kasowe. Zdarzały się inwentaryzacje zlecone dodatkowo. Zdarzały się nadwyżki i niedobory, ale zawsze były wyjaśniane.

(dowód: przesłuchanie pozwanego –k.106-107, zeznania świadków M. M. –k.83v-84, M. Ż. –k. 84-84v)

W okresie 30.11.2013 - 01.12.2013 r. organizowana była zabawa Andrzejkowa. Powódka podczas tej zabawy świadczyła pracę najpierw na sali restauracyjnej podczas obiadokolacji do około godz. 20.00, a następnie za barem w klubie muzycznym. Podawała drinki gościom. Gdy zrobił się tłok w klubie muzycznym, J. C. poprosiła o pomoc menedżera E. B., która zwróciła się do kierownika gastronomii. A. D. (1) zarządziła, aby do baru udał się do pomocy kelner, K. Ś.. Kelner po około 15 minutach wrócił i powiedział, że w barze nie ma już potrzeby udzielenia pomocy.

Podczas zabawy Andrzejkowej J. C. w dniach 30.11.2013r. – 01.12.2013r. od 10.24 do 23.29 sprzedała 166 (185) drinków. Szesnaście drinków zostało zafiskalizowanych w dniach 30.11.2013r. – 01.12.2013r. od 21.09 do 00.17.

J. C. nie fiskalizowała wszystkich transakcji zakupu artykułów znajdujących się w barze i przyjęcia od klientów gotówki. Otrzymywała od gości pieniądze jako napiwki. Kwoty pochodzące z nie zafiskalizowanych wpłat nie wkładała do kasy, ale wraz z napiwkami odkładała na półkę. W dniu 01.12.2013r. o godz.2.29 przygotowała dobowy raport fiskalny i wpłaciła kwotę 299,60zł pochodzącą z 16 paragonów fiskalnych. Pracowała do 3.00, a następnie miała dzień wolny.

W kasie baru pod koniec pracy, powinna powstawać nadwyżka gotówki ponad ilością środków zarejestrowanych na kasie fiskalnej. Powódka winna była przekazać środki z nadwyżki do kasy Spółki na zakończenie swojej pracy. J. C. nie dokonała żadnej wpłaty dodatkowej ponad stan zgodny z paragonami zarejestrowanymi na kasie.

Kilka dni po zabawie Andrzejkowej A. D. (1) poinformowała powódkę, że W. F. (1) została zobowiązana do przejrzania monitoringu dotyczącego jej pracy za barem. Po sprawdzeniu zapisów z monitoringu, W. F. (1) stwierdziła, że powódka nie wydawała paragonów, a niektórych transakcji w ogóle nie rejestrowała na kasie fiskalnej. Nagranie zostało przekazane A. D. (1) do szczegółowego przejrzania w okresie między Świętami Bożego Narodzenia a Sylwestrem. Podczas przeglądania oraz porównywania nagrania z monitoringu i dokumentów dotyczących ilości dokonanych fiskalizacji A. D. (1) ustaliła szczegółowo, jakie są nieprawidłowości w fiskalizacji. Po Nowym Roku przedstawiciel pozwanej spółki, J. W. został poinformowany o ustaleniach.

W styczniu 2014r., J. W. poprosił główną księgową, aby na podstawie przekazanych przez powódkę dokumentów, w tym między innymi raportu fiskalnego, sprawdziła, czy nadwyżki finansowe zostały do kasy spółki przekazane. Główna księgowa sporządziła oświadczenie, w którym stwierdziła, że nie doszło do przekazania nadwyżki w okresie grudnia 2013r, ani stycznia 2014r. Potwierdziły to wydruki z systemu transakcyjnego (...), które w tym okresie porównano z zapisem z monitoringu. Po weryfikacji okazało się, że mimo nefiskalizacji przy jednoczesnym przyjęciu gotówki, nadwyżka finansowa nie została do kasy spółki zwrócona.

(d owód: wydruki z systemu (...) i wydruki z kasy –k. 26-27, 28, 29-33 cenniki napojów i karty win - k. 34-44, oświadczenia głównej księgowej pozwanego wraz z załącznikami –k.45-47, raport i pokwitowanie –k.48-49, zeznania świadka A. D. (1) –k.72v-73, przesłuchanie stron –k. 106v, 107 - 107v)

W dniu 07.01.2014r. zorganizowane zostało spotkanie z J. C. w celu wyjaśnienia zaistniałej sytuacji. Na spotkaniu, poza jednym ze współników, J. W., obecna była również W. F. (2) i A. D. (1). Przedstawiono powódce zapis z monitoringu, po czym powódka przyznała się do faktów niefiskalizacji. J. W. poinformował J. C., że przypadki niefiskalizacji były zgłaszane na policję oraz zażądał, aby zobowiązała się do wpłaty 1000zł. Powódka odmówiła, ale podpisała oświadczenie, że zwróci do kasy hotelu kwotę 600 zł tytułem niezafiskalizowania. Wpłaty nie dokonała.

(dowód: zeznania świadka A. D. (1) –k.72v, przesłuchanie strony pozwanej –k.106v-107, oświadczenie powódki z dnia 07.01.2014 r.-k. 50).

W czasie rozmowy J. W. wręczył J. C. oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia. W oświadczeniu wskazał, że z dniem 07.01.2014r rozwiązuje z powódką umowę o pracę zgodnie z art 52 § 1 pkt.1 kp. Jako przyczynę podał nie wydawanie paragonów fiskalnych i nie zafiskalizowanie części sprzedaży Klubu (...) w czasie zabawy Andrzejkowej w dniu 30.11.2013/01.12.2013r. W tym samym dniu przeprowadzono inwentaryzację. W dniu 10.01.2014r. J. C. sporządziła oświadczenie, że pod wpływem groźby J. W. złożyła nieprawdziwe oświadczenie woli na piśmie, a dokument został jej podyktowany. Wskazała, że nie ma podstaw do zapłaty kwoty 600zł. Powódka otrzymała świadectwo pracy.

(dowód: rozwiązanie umowy o pracę i oświadczenia w aktach osobowych– w części C, przesłuchanie pozwanego- k.106v -107v).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy zaszyły przesłanki, zawarte w art. 52 § 1 pkt 1 kp, na które powołała się strona pozwana przy rozwiązaniu z powódką umowy o pracę bez wypowiedzenia, a w konsekwencji, czy roszczenie powódki o odszkodowanie zasługiwało na uwzględnienie.

Kodeks pracy nie konkretyzuje przyczyn, uzasadniających rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia, to jednak wskazuje kierunek oceny zasadności rozwiązania przez Sąd.

Zgodnie z art. 52 §1 pkt 1 kp - pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych. Muszą być spełnione dwie zasadnicze przesłanki: naruszenie podstawowego obowiązku pracowniczego (wymienionego przykładowo w art. 100 § 2 kp.) oraz znaczny stopień zawinienia rozumiany jako występująca po stronie pracownika wina umyślna lub rażące niedbalstwo.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest stanowisko, zgodnie z którym rozwiązanie bez wypowiedzenia przez pracodawcę jest szczególnym sposobem rozwiązania umowy o pracę, a zatem pracodawcę obciąża odpowiedzialność za decyzję o wskazaniu przyczyny rozwiązania umowy o pracę. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 02.10.1996r., I PRN 69/96 „Zwolnienie dyscyplinarne jest zasadne wtedy, gdy oprócz spełnienia przesłanek z art. 52 § 1 pkt 1 k.p. zachowanie pracownika stanowi zagrożenie dla interesów pracodawcy.” Takim zagrożeniem dla interesu pracodawcy jest zgodnie z ustalonym od wielu lat kierunkiem orzecznictwa Sądu Najwyższego brak dbałości o mienie pracodawcy i dopuszczenie się przez pracownika do jego zaboru (np. wyrok SN z dnia 12.09.2000r., IPKN 28/00; wyrok SN z dnia 24.11.1998r., IPKN 452/98).

Sąd dał wiarę przedstawicielowi pozwanej spółki, że dopiero w styczniu 2014r. dowiedział się o tym, że brak fiskalizacji stanowił ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych. Jak wynikało z jego przesłuchania i zeznań świadka A. D. (1) nie wydawanie paragonów fiskalnych było widoczne na zapisach monitoringu. Jednocześnie aby ocenić, czy doszło do zagrożenia interesu pracodawcy konieczne było porównanie zapisu monitoringu z raportami, wydrukami kasowymi i zastawieniem, z którego wynikałoby, że powódka dokonała bądź nie wpłaty kwot nadwyżki z nie zafiskalizowanych sprzedaży. Świadek A. D. wskazała, że W. F. miała przeglądać monitoring w okresie po zabawie andrzejkowej, ona

sama dopiero między Bożym Narodzeniem a Sylwestrem otrzymała do porównania zapisy z monitoringu i dokumenty. Ani A. D., ani W.F. nie były uprawnione do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia, jedynie mógł to zrobić J. W.. Wiarygodne jest zatem, że pozwana w osobie uprawnionej do rozwiązania umowy o pracę, nie otrzymała informacji o zaistnieniu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych przed Sylwestrem, nawet jeżeli już w kilka dni po zabawie andrzejkowej, podjęte zostały pierwsze próby odtworzenia monitoringu. Brak jest zatem podstaw do stwierdzenia, że nie został zachowany termin określony w art.52 § 1 kp.

Podkreślić należy, że zgodnie z art. 6 kc - ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Co do zasady zatem trzeba przyjąć, że to "strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne" (art. 232 zdanie pierwsze k.p.c.). Strona pozwana zainicjowała przeprowadzenie dowodów, jednocześnie wskazała na przeprowadzenie innych dowodów, w tym zeznań innych świadków, którzy poparli jej twierdzenia. Sąd nie przeprowadził dowodu z przesłuchania świadków: M. K. i W. F. (1) z uwagi na to, że strona pozwana, która wniosowała o przesłuchanie wymienionych świadków cofnęła wniosek o ich przesłuchanie. Jednocześnie drugi z wymienionych świadków przebywał na zwolnieniu lekarskim. Poza tym Sąd przeprowadził dowód z wszystkich przedłożonych dokumentów, ale nie przeprowadził dowodu z nagrania monitoringu, z powodu trudności technicznych.

Powódka nie skutecznie kwestionowała twierdzenia strony pozwanej.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. M. (k.83v-84), M. Ż.(k. 84-84v), jednocześnie świadkowie ci wypowiadali się na okoliczności mniej doniosłe w sprawie, niż świadek A. D., której przesłuchanie ma znaczenie kluczowe dla rozstrzygnięcia. Sąd w pełni dał wiarę temu świadkowi. Z materiału dowodowego wynika, że powódka nie zabezpieczyła mienia pracodawcy w możliwie najlepszy sposób. Podała, że nie doszło do prawidłowego zabezpieczenia mienia, gdyż było zbyt duże natężenie pracy. Tłumaczenie powódki nie jest wiarygodne. Z przesłuchania świadka A. D. wynika, że natężenie pracy nie było tak duże, aby powódka nie mogła sobie z nim poradzić, a wysłany do pomocy kelner wrócił po 15minutach z baru i stwierdził, że pomoc nie jest potrzebna. Jednocześnie z raportów wynika, że podczas pracy w dniach 30.11.2013r. – 01.12.2013r. od 10.24 do 23.29 sprzedała 166(185) drinków, a tylko 16 drinków zostało zafiskalizowanych w godzinach od 21.09 do 00.17.

Na gruncie niniejszej sprawy - powódka twierdziła, że nie zaistniała podstawa do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia i nie zaistniało ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych. Przyznała jednocześnie, że nie zafiskalizowała wpłat pochodzących ze sprzedaży ani nie wpłaciła jakiegokolwiek kwoty tytułem nadwyżki środków.

Po pierwsze wskazać należy, że zgodnie z art. 124 § 1 pkt 1 k.p. „Pracownik, któremu powierzono z obowiązkiem zwrotu lub do wyliczenia się pieniądze lub inne przedmioty(...), odpowiada w pełnej wysokości za szkodę powstałą w tym mieniu.” § 2 tegoż przepisu stanowi zaś, iż „Pracownik odpowiada w pełnej wysokości również za szkodę w mieniu innym niż wymienione w § 1, powierzonym mu z obowiązkiem zwrotu lub do wyliczenia się”. Powódka zaś była pracownikiem materialnie odpowiedzialnym za powierzone jej mienie, gdyż podpisała umowę z pozwaną Spółką o odpowiedzialności materialnej za powierzone mienie, którym dysponowała, m.in. artykuły w aquabarze.

Co więcej zachowanie powódki było co najmniej rażąco niedbałe. J. C. była zobowiązana do utrzymania porządku i sporządzania odpowiednich dokumentów, w tym dokumentów kasowych. Miała 4letnie doświadczenie w pracy barmana oraz brała udział w odpowiednich szkoleniach. Podczas zabawy andrzejkowej powódka nie tylko, że nie wydawała paragonów zafiskalizowanych sprzedaży, ale nie fiskalizowała sprzedanych artykułów, dodatkowo pieniądze odkładała nie do kasy, ale na półkę razem z napiwkami otrzymanymi od klientów.

Sąd dał też wiarę pozwanej, że takie zachowanie powódki stanowiło zagrożenie interesów pozwanego. Z wypowiedzi J. W. bezspornie wynikało, że działania powódki stanowiły zagrożenie interesów pozwanej, gdyż sprzedaż niefiskalizowana w przypadku uczciwego pracownika powinna pozostawić efekt sprzedażowy w postaci nadwyżki środków w kasie. W zaistniałej sytuacji, powódka powinna po zabezpieczeniu pieniędzy ze sprzedaży, które nie były

fiskalizowane dokonać fiskalizacji na koniec dnia oraz od razu wpłacić pieniądze pochodzące z utargu. Istotnym natomiast jest, że powódka tego nie uczyniła i doszło do nie wyliczenia się z powierzonego mienia pracodawcy.

Powódka w dniu 01.12.2013r. wpłaciła tylko taką kwotę, jaka wynikała z zafiskalizowanych transakcji. Nie dokonała wpłaty nadwyżki w okresie ani grudnia 2013r., ani stycznia 2014r. Nie jest wiarygodne jej twierdzenie, że nie wiedziałaby jak to zrobić. Gdyby była sumiennym pracownikiem, skutecznie dowiedzialaby się jak dokonać wpłaty. Pozwana mogła zatem dopiero po złożeniu oświadczenia przez księgową stwierdzić, że hotel poniósł stratę w tym zakresie.

Złożony przez J. C. pozew jest odpowiedzią na rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia, w którym pracodawca wskazał, że rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia jest podyktowane „nie wydawaniem paragonów fiskalnych i niezafiskalizowaniem części sprzedaży Klubu (...) w czasie zabawy andrzejkowej w dniu 30.11.2013 01.12.2013r.". Zarzut powódki, że doszło do złożenia oświadczenia jeszcze przed inwentaryzacją nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż inne przyczyny zostały wskazane w oświadczeniu. Samo nie wydanie paragonów fiskalnych oraz samo niezafiskalizowanie części sprzedaży Klubu (...) w czasie zabawy andrzejkowej w dniu 30.11.2013 01.12.2013r. bez przeprowadzania inwentaryzacji mogło być podstawą do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Powódka działała niezgodnie z interesem pracodawcy. Samo niewydawanie paragonów fiskalnych klientom może powodować odpowiedzialność karno-skarbową dla pracodawcy. Natomiast niefiskalizowanie i nieprzekazywanie nadwyżki do kasy spółki jest wyrazem rażącego naruszenia obowiązków pracowniczych powódki. Powódka nie wiedziała ile pieniędzy powinna wpłacić do kasy pracodawcy, gdyż zostały zmieszane z pieniędzmi, które otrzymała jako napiwki, Nie przekazała zatem żadnych pieniędzy mimo, że wiedziała, że na skutek niefiskalizowania sprzedaży powinny być nadwyżka w kasie.

Takie zachowanie powódki niewątpliwie było przejawem ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych, w tym przede wszystkim mogło podważać zaufania pracodawcy do jej uczciwości. Powódka została zwolniona z pracy w trybie dyscyplinarnym, gdyż naruszyła podstawowe obowiązki pracownicze sumiennego i starannego wykonywania pracy oraz dbania o dobro zakładu pracy i chronienia jego mienia, określone w art. 100§ 1 i 2 pkt 4kp.

W związku z trybem rozwiązania umowy o pracę pracownik, w przypadku stwierdzenia, że oświadczenie jest nieuzasadnione, zgodnie z art. 56 § 1 kp może wystąpić z roszczeniem o przywrócenie do pracy bądź też z roszczeniem o odszkodowanie. Powódka wybrała roszczenie odszkodowawcze określone w art. 58kp, zgodnie z którym przysługuje odszkodowanie za czas, do którego umowa miała trwać nie więcej niż za 3 miesiące.

Mając na uwadze przytoczone powyżej okoliczności, wskazujące na brak przesłanek z art.52§1 pkt 1 kp, Sąd na podstawie art. 56§1 kp a contrario Sąd oddalił powództwo, jak w pkt I sentencji wyroku.

Z uwagi na to, że J. C. cofnęła powództwo o ekwiwalent za urlop wypoczynkowy, a (...) Spółka Jawna w O. wypłaciła wymienioną w pozwie kwotę Sąd na podstawie art. 355 § 1 kpc w zw. z art. 203 § 1 kpc umorzył postępowanie w tej części, jak w pkt II sentencji wyroku, uznając, że cofnięcie pozwu w tej części nie jest sprzeczne z prawem, ani zasadami współzycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa ani nie narusza słusznego interesu pracownika.

Na podstawie art. 98 § 1 kpc i § 11 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, uwzględniając wynik sprawy, Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanego koszty procesu, jak w pkt III sentencji wyroku.

Na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych (...) - Sąd obciążył powódkę kosztami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa w częściach dotyczących roszczeń zgłoszonych przez powoda jak w pkt IV wyroku.

SSR Barbara Kokoryn